

תת"ע 3072/12/17 - אבו פרח קאים נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 3072-12-17 מדינת ישראל נ' אבו פרח קאים
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט אלכס אחטר
AMBUSH
נגד מדינת ישראל
משיבה החללה

לפני בקשה לביטול פסק דין, שניתן בהעדר התיעצבות המשפט. המ爭ת הנווטית בעניינו, מתחמת בסעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי, אשר מאפשר לדון נאשם בהיעדר התיעצבות מטעמו וקובע חזקה כי אם הנאשם הוזמן ולא התיעצב בבית המשפט יראווה כמודה בכל העובדות שנטענו, וכי בית המשפט רשאי לדון בהיעדר.

240. (א) בעירות לפיקודת התעבורה, או לפי פיקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, שלא גרמו לתאונת דרכים שבה נחל אדם חבלה של ממש, בעירות שנקבעו בעירות קנס או בעירות לפיקודת קבע, יחולו סדרי דין אחרים המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת קבע, יחולו סדרי דין אלה:

(א) 2 נאשם שהוזמן ולא התיעצב בבית המשפט בתחלת המשפט או בהמשךו, יראווה כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום, זולת אם התיעצב סגירם מטעמו;
(הוראת שעה) תש"ס-2000-
(תיקו מס' 46) תש"ו-2005.....

(א) 3 בית המשפט רשאי לדון נאשם לפי הוראות פסקה (2), שלא בפנוי, אם הוא סבור שלא יהיה בשיפיטה על דרך זו משום עיות דין לנאשם בלבד שלא טיל עליו עונש מאסר.....
(ב) על פסק דין מרשיין שנitin לפי סעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף 130(ח) ו-(ט).

בית משפט רשאי לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדר (את הכרעת הדין או את גזר הדין, או את שיחם) וזאת בהתאם לסעיפים 130(ח) ו- 130(ט) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, (להלן - "החוק"), הדנים בבקשת ביטול פסק דין שניתן בהיעדר התיעצבות, המתוים את אמות המידה המנחות את בהם שבסcola להחלטת בבקשת ביטול פסק דין.

סעיף 130(ח) לחוק קובע שני טעמים, שאיןם מctrרים, המצדיקים בטולו של פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התיעצבות הנאשם למשפטו או לחילופין גրימת עיות דין לנאשם כתוצאה מעבירה מה ביטול פסק דין.
ברע"פ 9142/01 סוראייה איטליה נ' מדינת ישראל נקבע לעניין זה כדלהלן:

"בשלב זה ניצב המבוקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקש הוא לקל"ב "כרטיס כניסה" לקיים חוזר של הלך שהתנהל לכאהורה דין וסתמיים. על המבוקש מוטל אפוא הנטול לשכנע את בית המשפט כי מתקנים טעימים המצדיקים את הנהעת גלגל המרחת מחודש".

כמו כן, נקבע כי משלאל מתיעצב הנאשם לדון אליו זומן כדי וכשאין בידו שום סיבה מוצדקת לאי התיעצבותו, אין הוא יכול להלן אלא על עצמו, (ראו רע"פ 2586/2011 אסלו נ' מדינת ישראל נ' פס"ד מיום 21.4.2010, פורסם במאגרים המשפטים; רע"פ 8445/07 אברהם קדוש נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים המשפטים; רע"פ 8333/09 פיראס חייבי נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים המשפטים).

זאת ועוד, כי השופט המנוחADMOND לי ז"ל ברע"פ 5569/07 אברך בן טובים נ' מדינת ישראל התייחס לסוגיה בקובע כי:
"אם הוא בידי המבוקש ראות לכך שלא חטא בחלק מההעבריות שיויחסו לו, היתה מוטלת עליו החובה להתיעצב בבית המשפט ולטען את טעונו, ומטעמים שהשמוריםumo בחר שלא לעשות זאת. העולה מכך הוא כי ... מותר היה לראות בו כמו שהודה בעובדות, ועל כן לא נפל פגם כלשהו בהרשומו...".

בעפ' (ט) קינגד אלה נ' מדינת ישראל, נדרש בית המשפט למסרים הרבים בהם אין מתיעצבים נאשמים לדונים בתיקו תעבורה וקבוע:

"בית המשפט העליון פסק לא אחת, כי לנוכח ריבויים של מקרים אי התיעצבות, במיוחד בתיקי תעבורה, יש לקבוע כי ברגע שהנאשם הוזמן דין, ניתנה לו האפשרות להיות נוכח במשפטו ולנסות להוכיח את חפותו. ומשלאל התיעצב, אין לו אלא להלן על עצמו,DOI בכר כי שיהיא לו יומו בבית המשפט...".

בעניינו, המבוקש הוזמן לישיבת ההקראה כדין. הדוח אישר מהוות את כתוב האישום נמסר לו במעמד ביצוע העבירה. טענתו בדבר הסיבה אי התיעצבותו אינה נתמכת באסמכתא כלשהי, וגם אם היה מצרף את העתק היום, הרי שאין די בכר מאוחר ומדובר בטענה כללית, שאם תתקבל היהתה בה כדי לבסס טענות כלויות של נאשמים שאינם מתיעצבים לדין.

מעבר לדרש אצין כי, המבוקש התייחס באופן כללי ושטחי בלבד לסייעו הגנתו ואין בעצם אי הידיעה אודות היהת הנהג בלתי מוסריה, כדי להוות טענתה הגנה כלשהי.

הענישה אשר הוטלה אינהchorה מהתהענישות העונש ההולם, (לענין זה לא נטען **בהתהענישות** כלשהי), ולא שוכנעתי הורתת פסק הדין על כן © verdicts.co.il
כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - או
יגרום למבקש עיות דין.
על כן, אני מורה על דחיתת הבקשה.

המציאות ת עביר העתק לצדים.

ניתנה היום, כ"ג טבת תשע"ח, 10 ינואר 2018, בהעדך
הצדדים.